

си, подсмиваха се притаено и навеждаха глава надъ ястията.

Господинътъ най-сетнѣ излѣзе изъ търгѣние и изкрѣска.

При него дойде единъ слуга и запита:

— Какво обичате, Господинъ Трояновъ?

— Питашъ ли още? Каналия!... Вече цѣль часъ чукамъ, а никой не се обажда. Невъзпитанъ народъ! Бждѣте малко по-вѣжливи. Гладенъ съмъ. Дайте ми супа отъ пиле, говеждо съ прѣсна лахна и за най-послѣ да ми направите единъ бифтекъ, ама тѣй à l'anglais — кървавъ да е...

— Господинъ Трояновъ, извинѣте, ама господарьтъ ни поръча да Ви не даваме ястие, догдѣ не си уравнилите старата смѣтка. На тефтеря се е събрало сума нѣщо... Вечъ нѣколко мѣсеца наредъ ни казвате, че ще платите, а нищо нѣма. Дайте засега поне половината, а останото — помалко, помалко. И отъ насъ искатъ пари: хлѣбаръ, месаръ,...

Гостиличарьтъ бѣ нарочно излѣзълъ вѣнъ.

Господинътъ се намѣри на тѣсно. Но не изгуби присѣствие духа.

— То не е твоя работа! отговори ядно той. Ти си тукъ поставенъ да изпълнявашъ, което ти заповѣдватъ гоститѣ. Ще ви науча азъ, какъ докачате хората на честъта. Въ сждъ ще ви дамъ! Чу ли? Донеси ми ястие!... Ако господарьтъ ти има да зима отъ менъ нѣщо, нека дойде да се разправи съ мене — да се обяснимъ честно и почтено.

— Добрѣ, ама той ни казва, че Вашия дългъ на насъ ще прихване.

И двамата се погледваха мълчаливо нѣколко секунди.

— Казахъ ти, ястие ми донеси, или ей-сега ще ти дамъ по мордата... Какво безобразие!... Скандалъ!...

— Казахъ Ви, Господине, таквазъ е волята на господаря.

Господинътъ направи една диверсия. На единъ мекъ тонъ заговори: